

[Ole M. Nielsen]

der i kraft, og det er altså først den 1. januar. Men minsandten om de ikke virker, før de træder i kraft!

Eksporten er på vej frem, forbruget er på vej op, og ejendomspriserne er svagt stigende; alt sammen det, man forstår ved et opsving. Situationen fra august og indtil nu er ikke forværret. Underskuddet er for stort, men det er alligevel fantastisk, at vi med alle disse tiltag, alle de offentlige investeringer, alle de ledige og andre på overførselsindkomster, alle vore miljøtiltag, alle vore investeringer i kulturlivet, alle udgifterne til flygtningene, hele ulandshjælpen osv. kan nøjes med et underskud, der er mindre end renterne af den gamle gæld. Det er fantastisk, at hvis vi ikke havde måttet belaste finansloven med renter af fortidens dårskab, havde vi haft råd til det hele og overskud endda. Det synes jeg vi skal glæde os over, og lad os så arbejde i den rigtige retning!

Steenholdt (V):

Det flerårige forlig om bloktilskuddets størrelse til Grønland udløber i år. Jeg har bemærket i tekstanmærkningerne i finansloven, at det er blevet foreslået, at dispositionsrammerne for Grønland i årene fremover fastholdes uændrede i forhold til finansloven for 1993, og det er jeg glad for. Det er betryggende for os i Grønland at se, at den danske stats bevillinger til Grønlands landsstyre stort set foreslås uændrede; men i samme åndedrag må man ønske sig, at kroneværdien holder sig stabil de næste 3-4 år. Jeg siger det, fordi vi i Grønland ved og oplever hver dag, at de samme penge har forskellig værdi, alt efter på hvilken side af Atlanterhavet man køber de samme varer.

Finanslovsforslagets afsnit om Grønland giver ikke anledning til mange bemærkninger fra min side. Der er mellem Grønlands landsstyre og regeringen aftalt overførsel af et pristalsreguleret bloktilskud til Grønland, og jeg går ud fra, at det er det bedst opnåelige resultat, landsstyret har opnået. Det er landsstyrets opgave at fordele bloktilskuddet og prioritere de opgaver, der dækkes af det.

Jeg er klar over, at der under forhandlingerne mellem landsstyret og regeringen er taget hensyn til den økonomiske udvikling i Grønland, der gennem de senere år har været katastrofal for en række erhvervsvirksomheder – ikke blot i produktionssektoren, men især in-

den for servicefagene. Vi har i de senere år desværre oplevet en kraftig økonomisk afmatning. En række virksomheder har måttet dreje nøglen om, og Grønland har mistet en række arbejdspladser. Det er en meget beklagelig udvikling, og det har desværre ikke været muligt at ændre tendensen trods godt samarbejde mellem de forskellige partier i Landstinget.

Ligesom i alle de andre år, jeg har talt fra denne talerstol, må jeg konstatere, at der fortsat er meget stramme betingelser for udøvelsen af Grønlands vigtigste erhverv, fiskeriet. Det er ikke nemt for den grønlandske fisker at klare de store forpligtelser, som de forbedrede erhvervsfartøjer har medført.

Som alle Folketingets medlemmer ved, gør flere forhold den grønlandske økonomi sårbar. Vores fiskeriaftale med EU udløber i det nye år, og vi skal igangsætte nye forhandlinger. Jeg håber, at disse forhandlinger kan være med til at bane vejen for bedre eksistensmuligheder i fiskerierhvervet, som er grundlaget for de andre erhvervs eksistensvilkår i Grønland; men samtidig ved vi, at vi står over for meget vanskelige forhandlinger, da både vi selv og EU i forvejen ved, at der desværre kun er meget få fisk i vore farvande.

Råstoffilførslen er ikke blevet bedre – snarere tværtimod – og konkurrencen udefra forstærkes. Men vi giver ikke op; vi arbejder energisk sammen med de danske folketingsmedlemmer i Fællesrådet Vedrørende Minerale Råstoffer i Grønland for at prøve at skabe indtægter på dette område.

I samarbejdet mellem Landstingets forskellige partier og ikke mindst i samarbejdet i Landstingets Finansudvalg har vi forudset den stramme økonomiske udvikling. Jeg kan nok sige – uden at træde nogen over tæerne – at de første år efter hjemmestyrets indførelse traf landsstyret ofte økonomiske dispositioner uden bekymring for konsekvenserne. Denne sorgløse anvendelse af landets økonomiske ressourcer er der nu sat en stopper for i kraft af samarbejdet i Landstingets Finansudvalg, især ved partiet Atassuts indflydelse i udvalget. Det har nu skabt en forsvarlig styring af ressourcerne, og selv om man ikke kan lade være med at nære bekymringer for fremtiden, er det min opfattelse, at de ansvarlige i tide har sørget for, at Grønland ikke kommer i samme ulykkelige situation, som vort færøske broderfolk er kommet i og stadig befinder sig i.